

[Wilhelm]

Regeringen har på intet tidspunkt i denne økonomiske politik vovet – det forstår jeg godt – at sige, hvad den forventer af prisudviklingen, men ministeren opretholder påstanden om et uændret skattetryk, og jeg lyttede meget nøje og blev klar over, at han gør det ved en, om jeg så må sige, temmelig sofistikeret ny definition på, hvad et skattetryk er. Og det kan man naturligvis godt. Nu er et skattetryk i sammenhæng med udskrivningsloven blevet til en bestemt procentdel af indkomstmassen, og så er det jo rigtigt. Den definition kunne man i og for sig godt have brugt, men når det er uhæderligt, og når det er svindel i mine øjne og i mine ører, så skyldes det to ting.

For det første er det ikke det, folk oplever. Det, folk oplever, er deres egen indkomst og deres egen skat, og for dem må et uændret skattetryk nu engang betyde, at hvis de fra det ene år til det andet overhovedet ikke har realindkomstfremgang, så skal de heller ikke have stigende skatteprocent. Det er uændret skattetryk for familien, ikke skatteministerens meget akademiske definition.

Den anden grund til, at jeg vil gentage, at jeg finder det uhæderligt at fremlægge det på den måde, er, at efter de gældende regler har det hele tiden været den definition, jeg nævner, der er brugt. Jeg er ikke bekendt med, at skatteministerens parti eller nogen af de tre andre regeringspartier nogen sinde har ønsket eller foreslået det ændret. De har aldrig været fremme med, at der i skatteudskrivningsloven skulle reguleres efter lønudviklingen. Det ville have været konsekvensen af det, skatteministeren nu kalder et uændret skattetryk, at der skulle have været reguleret efter lønudviklingen. De har altid accepteret, at der skulle reguleres efter prisudviklingen. Men det er vel egentlig det samme, de gør her, som den tidligere regering gjorde, da den lige pludselig fandt på, at oliepriserne skulle holdes uden for pristallet. Hvis man i al fortid havde reguleret efter lønudviklingen, så havde det jo været til fordel for skatteyderne. Nej, man ændrer det lige præcis på det tidspunkt, hvor det vil være til ugunst for skatteyderne, og derfor er der selvfølgelig et merprovenu i forhold til, hvis man havde beholdt de gældende regler.

Derfor synes jeg, ministeren skulle tage at svare herpå, for selvfølgelig har man regnet det ud i regeringen og i skatteministeriet:

hvad er merprovenuet i forhold til de gældende regler? Hvor meget er det? Er det rigtigt, at det er godt 1 mia kr., man her får ind i forhold til, hvis man havde holdt statsministerens løfte om, at der ikke ville ske skattestigninger?

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Må jeg sige til hr. Stavad, at ganske vist er, som jeg sagde før, udskrivningsloven ikke en ideologisk lov. Den har ikke et specielt formål andet end at fastsætte en udskrivningsprocent. Den er et middel til gennemførelse af regeringens økonomiske politik. Men det er klart, at man ved valg af dette middel har forskellige overvejelser af ideologisk karakter, nemlig at loven skal være retfærdig, at den skal tilfredsstille kravet om lighed, praktisk administration og lignende. Men den diskussion kan vi måske tage i forbindelse med anden lovgivning, hvor den antagelig er mere interessant end i forbindelse med udskrivningsloven.

Med hensyn til formueskatten er det klart, at man kunne rejse spørgsmålet og foretage en undersøgelse af, hvordan formuerne udvikler sig under den økonomiske politik, regeringen har lagt på bordet. Nu er sammenhængen jo en lille smule anderledes. Den bestemmelse i den gældende udskrivningslov, § 4 om pristalsregulering, som vi ønsker ophævet med dette lovforslag, har betydning for forskellige reguleringsbeløb rundt om i skattelovgivningen, som alle henviser til denne § 4. De fleste betyder ikke ret meget økonomisk, hverken for den enkelte eller for statens samlede indtægter. Det eneste beløb, der betyder noget, er formueskatten, idet formueskattens bundgrænse skulle reguleres på samme måde, som der står i den gældende § 4. Det er derfor, vi har besluttet at forhøje bundgrænsen mindre, end vi skulle have gjort efter den gamle lovbestemmelse.

Til hr. Wilhelm vil jeg sige vedrørende provenutabet – og nu skal vi være nøjagtige med definitionen – at hvis vi med den indkomstudvikling, vi forudser, altså på 7 pct., havde pristalsreguleret efter udskrivningslovens § 4, ja, så ville staten have fået 1,4 mia kr. mindre i skatteindtægt.

Hermed sluttede forhandlingen.